

Kronen forbedret. Uden her at gaa nærmere ind paa selve Valutaspørgsmaalet vil jeg dog gerne benytte Lejligheden til at udtale, at jeg tror, man i høj Grad tager fejl, naar man mener, at Løsningen af Spørgsmaalet er saa simpel, at man blot uden videre kan forlange af Nationalbanken, at den 1-2-3 skal nedbringe Seddelmængden. Nej, Forholdet er det, at vel er Seddelmængdens Nedbringelse Maalet, men Kreditindskrænkning bør ikke være et af de vigtigste Midler til at naa dette Maal. Ganske vist er det rigtigt, at en fuldt konsekvent og systematisk Kreditindskrækningspolitik fra Nationalbankens Side vilde føre til en Indskrænkning af Seddelmængden, men jeg kan ikke se rettere end, at Kreditindskrænkning er et tveægget Sværd, et saare farligt Middel, der maa benyttes med den største Forsigtighed, og et Vaaben, der ikke kan bruges som Hovedvaaben i Valutakampen. En konsekvent gennemført Kreditindskrænkning vil medføre, at talrige Hjul i Samfundsmaskineriet enten vil standse eller i alt Fald kun løbe rundt for halv Kraft. Allerede med den Kreditindskrænkning, der har fundet Sted paa Nationalbankens Foranledning, og som yderligere har taget Fart ved Standsningen af Diskonto- og Revisionsbanken, af hvis Kunder mange desværre er meget ilde stedte, grundet paa Vanskeligheden eller i flere Tilfælde Umuligheden af at skaffe ny Bankkredit, er Erhvervene ramt haardt. Mange Haandværksmestre, industridrivende og Købmænd lider under Kreditindskrænkningen, saaledes som den for Tiden praktiseres, og jeg advarer imod at gaa videre ad den Vej. Man risikerer let at slaa itu, hvor man ønskede at hele og at hjælpe, og det skulde jo ikke gerne være Resultatet.

Jeg sagde før, at jeg ikke vilde komme nærmere ind paa selve Valutaspørgsmaalet, men jeg ønsker dog gerne at faa oplyst, hvornaar der kan ventes et positivt Resultat af Valutaraadets Arbejde. Det haster. Kronen falder, ikke grundet paa Baisse-Spekulationer i London, saaledes som den højtærede Statsminister synes at mene, men *udelukkende*, fordi den høje Regering intet som helst positivt foretager sig til Afhjælpning af Valutavanskelighederne. Det er her, Hunden ligger begravet, det er her, Grunden til det nye Kronefald udelukkende maa søges.

Jeg skal derefter vende mig til en Sag, der har min særlige Interesse: Handelsforbindelsen med Færøerne og Island. Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, har allerede i sin Ordførelse om-

talt Ønskeligheden af, at dansk Erhvervsliv og dansk Kapital havde Øjnene rettet mod Island, og det er i Tilslutning til disse Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Pürschel, jeg nu vil fremsætte nogle Bemærkninger.

Handelen paa Færøerne ligger endnu for største Delen paa københavnske Firmaers Hænder. Det meste af, hvad Færøerne bruger af almindeligt Købmandsgods, leveres fra København gennem københavnske Firmaer, men der afskibes ogsaa en betydelig og stedse voksende Del fra England med Leith som Udskibningshavn og fra Norge hovedsagelig via Bergen og til Dels via Kristiania. Hvad Eksporten fra Færøerne angaar, er Forholdet det, at medens de ret ubetydelige Poster af Uld, Uldgods og Tran, der eksporteres fra Færøerne, næsten alle sendes til København, eksporteres saa godt som hele Øernes Hovedproduktion, Klipfisken, direkte eller indirekte til Middelhavslandene. For faa Aar siden handledes saa godt som hele Færøernes Klipfiskeeksport over København med københavnske Firmaer som Mellemmænd, men i de senere Aar har færøske Købmænd delvis emanciperet sig fra København, og en Del, vel op imod Halvdelen, af Færøernes Eksport af Klipfisk, den saakaldte Spaniefisk, gøres nu af færøske Købmænd enten direkte til Spanien eller indirekte via England. Naturligvis forsøger den københavnske Handelsstand at holde denne Forretning over København, og det er glædeligt at se, at Forholdet i Aar med Hensyn til den Del af Eksporten, der har fundet Sted over København, har været væsentlig gunstigere end i Fjor, hvor en langt større Del af Færøernes Eksport gik udenom København.

Der er imidlertid et Forhold, netop med Hensyn til Eksporten af færøsk Klipfisk, jeg gerne vil pege paa. Det er den Urimelighed, at færøsk Klipfisk i Spanien fortoldes efter en anden Sats end islandsk, norsk og engelsk Klipfisk. Den færøske Klipfisks Konkurrenter paa det spanske Marked er netop den islandske, den norske og den engelske Klipfisk, der fortoldes i Spanien efter en Takst af 24 Guldpesetas pr. 100 kg, hvorimod Taksten for færøsk Klipfisk er 32 Guldpesetas pr. 100 kg. Dette ganske urimelige Forhold, der har bestaaet i flere Aar, vilde fuldstændig ødelægge den færøske Klipfisks Muligheder for Salg i Spanien, hvis Sagen ikke var den, at den danske Stat godtgør de færøske Producenter Differencen i Told, altsaa 8 Guldpesetas pr. 100 kg. Jeg vil antage, at Færøerne direkte og indirekte eksport-